

Danski forsætisráðharrin um Mogens Glistrup:

- Hann er vandamikil!

Telist danski lögfróðingurinn millum fasistar?

Anker Jørgensen sigur óbeinleðis hetta

Hildið verður, at nýggjur maður fer at gera seg galdandi í donskum politikki í framtíðini, og bera Gallup-töl eisini boð um hetta.

Maðurin er Mogens Glistrup, lögfróðingur, sum herfyri stovnaði politiskan flokk, nevndur framburðsflokkurin. Parturin í stevnuáskrift flokksins, sum rúgvar mest, eins og hann hevur ávirkað veljararnar, snýr seg um skattaviðurskiptini, og verður í hesum sambandi givið lyftu um, at danska fólk, um framburðsflokkurin verður við yvirtalan, eftir ávisum áramáli skal sleppa undan at gjalda

skatt. Hetta ljóðar frálíkt, men kortini eru tað tey ið ivast, um slík skipan nakrantíð fer at siggja dagsins ljós.

Hóast stórt ivasemi, so tala Gallup-tölina, ið framkomin eru, ikki so lítið um Glistrup og flokk hansara.

Politiken kunngjordi í vikuni úrslit av eini veljarakanning, og sýndi hon, at framburðsflokkurin hevði fingið umleið 18 pst. av atkvøðunum, meðan javnaðarmenninir, sum tó hava størstu framgongdina, høvdu fingið 29—30 pst. av atkvøðunum, um fólkatingsval hevði



Anker Jørgensen — Glistrup er vandamikil.

verið hildið nú. Hini prosentini høvdu verið bytt millum

hinar flokkarnar sera javnt, sýndi kanningin.

Viðtal

Stutt fyri páskir hevði danskt blað viðtal við forsætisráðharran, Anker Jørgensen, og smíði viðtalið seg um Glistrup og flokk hansara, hvørjar metingar forsætisráðharran hevði um lögfróðingin o. s. fr.

Anker Jørgensen segði m. a., at Glistrup er vandamikil fyri folkaræðið.

— Tað var í 50-árunum, at nýttur varð just sami atkvøðuverðhátur, um Glistrup nýtir í dag. Hetta var í Fraklandi, og tungu teir, ið nýttu slíkt valagn, eini 40—50 umboð í ljóðartingid.

Seinni vórðu teir avdúkaðir og skýrdir fasistar!

Glistrup og Hitler

Herfyri spurdi Mogens Glistrup, í samband við nøggu umboðuna av Hitler og øðrum nasistum, soleiðis: Hvat er hetta fyri nákað???

Væl umtøktur

Í viðtalinum við danska blaðið røydri Anker Jørgensen ikki at krøgva, at Glistrup er væl umtøktur just nú.

— Hann talar eitt mál, ið øll skilja, samstundis sum hann vísir á viðurskipti, ið gera fólk



Erhard Jacobsen — slær hann kláran undan Glistrup.

ið ónegt. Glistrup er vandamikil, segði Anker Jørgensen. — Er tað nú Glistrup sum er orsøkin til ov lítið takksemi?

— Kanska ikki.

— Partamaður tín, Erhard Jacobsen, er farin undir tiltøk mótvægis Glistrup. Hvat er tú skundað undir hesi tiløk?

— Nei, men í hesum sambandi haldi eg meg kunna siga, at e'nasti maður, ið kann vinna á Glistrup, er Erhard Jacobsen. Erhard er nevniliga, mótvægis Glistrup, demokratrur í odd og egg!

Val?

— Ber ræðslan fyri Glistrup boð um útskrivan av vali?

— Als ikki.

— Verður fólkatingsval útskrivað skjótt annars?

— Nei, Eg havi alíð sagt, at vit í sjórnini sita tíðarskeiðið at enda.

— Síta og sita...?

Jú, rætt er tað. Talan er um



Poul Hartling — hann hevur onki at siga um stjórnaröryggileikar, heldur Anker Jørgensen.

tepran meiriluta, men eftir minni áskoðan eigur val ikki at verða útskrivað í ótið.

— Rokna vit við vali í mai-mánaði 1975?

— Nei, ikki áður enn september 1975.

— Poul Hartling metir veru rettast at útskriva val?

— Hvørgin teirra, Glistrup ella Hartling, kunnu útskriva val.

— Er teprir meiriluti stjórnarinnar nóg haldgott grundarlag?

— Ikki veit eg. Tá seinastu borgarliga stjórnin sat var talan um nóg stóra og tryggjað, men hetta styrkti tó ikki nóg.

Anker Jørgensen heldur onki grundarlag vera fyri veljarakanningum, tí talan í slíkum forum er um ótryggleikar.

Uppá fyrispurnnig um forsætisráðharrin hevur í umbúnað at fremja stjórnarbrotingar, segði hann, at tað er ikki neyðugt.

— Hvat er so neyðugt?

— Ein páskafrilota er fyri neyðni, endaði Anker Jørgensen viðtalið við danska blaðið.

Og satt var tað. Forsætisráðharrin fór stutt eftir á ferð til Barbados...

FRAMHALD FRÁ 3. SIÐU (I)

hann skuldi tæna. Umberingarnar fyrri at halda verkamannaburtur eru slíkar sum: torvandi kunnleiki og ábyrgdarloysi. Tað við kunnleikanum er ógviliga ivasamt og fyrri alt tað er kunnleiki nákað sum ein fær sær, tá hann hevur hann fyrri neyðini, og hevur nákað at brúka hann til.

Hví verkamaðurin ábyrgdarleysari?

Og ábyrgdarloysi? Hví skal verkamaðurin vera ábyrgdarleysari enn aðrir. Hann veit at í somu løtu illa gomst, so verður tað hann, sum verður við skerdan lut. Tak alla ábyrgd frá einum menniskja, og hvat hevur tú so annað eftir enn ábyrgdarloysi. Og er tað ikki net upp tað, sum er hent. Arbeidarin stendur í eini støðu, sum er at líkan við ein deyðan sølulu, hann verður, uttan nevneverdiga ávirkan, seldur og keyptur á arbeidsmarkaðinum. Bæði í haga, í björgum, í bó og á bá í bæði hevur ábyrgdarleysu og sýnir hann, at hann dugir at skipa fyrri. Hví skulu hesi evni knappliga hvørva, tá maðurin fer í lønarvinnu.

Fakfelagsrørslan neyðug

Mál fakfelagsrørslunnar hevur verið og eigur framvegis at verða, at bera verkamannastætina fram til tað pláss í samfelagnum, sum henni av røttum tilkemur, og er hetta mál ikki at verða tenari og amboð annara stætta, men at verða sin egn tenari við valdi yvir egnum gerandið. Fakfelagsrørslan má onganíð víkja frá tí grundsjónarmiði, at í einum samfelag, har ogn og kapitalur er javnt við vald og ávirkan, har er ógjørligt at skapa líka rætti og møguleiki fyrri øll. Javnretur uttan figgarligan javnrætti er ikki til.

Skulu vit nærkast imyndani um javnrætti fyrri øll menniskjur, er tað alsamt neyðugt,

at tað verður ein vakin og atfinningarsom fakfelagsrørsla, ið stendur á odda. Um henda rørsla síðani skal hava politiskar flokkar at stinga seg til avhøngur alt av um flokkur ella flokkar í vilja og verki sýna at áhugamál verkamannastættis eisini eru teirra. Ið hvussu er og ikki má ansast eftir, at arbeðararørslan ikki doyri í tí trúgv, at tað verða aðrir enn hon sjálv, ið føra hana fram til sigurs.

Hetta sum her er ført fram, er ongin líktala yvir arbeðararørsluna, tvørurimóti, men hetta er ein ásanann av, at fakfelagspolitikkurin í dag má verða ein annar enn í gjár, ein ásanann av at eitt streymskifti er neyðugt um komast skal víðari. Ein aktivisering av limunum og ein samskipan av fakfelagunum er neyðug, so felagskrøv kunnu setast fram, krøv um at verkamaðurin fær størri figgarliga og demokratiska ávirkan á vinnulív og samfelag, krøv sum bana honum vegin hjúskallarúminum og innar í stovuna. Um heta mugu allir løn móttakarar standa saman, eisini teir, sum ikki arbeida við spaka og trillubøru, og allir teir, sum enn eru óskipaðir, lærlingar og sum arbeida á handlumi, skrivstovum, útflyggj-ingarstøðum.

EEC-spurningurin

Er tað neyðsýnt at siga ja til enai nymetan av fakfelagspolitikkum, er tað ikki minni neyðsýnt at siga nei til vandamiklasia politiska stórmál í okkara öld — EEC —. Tað er ført fram bæði í bløðum og á logt ngi, at vinnulívið e'gur at verða hoyrt í hesum máli. Og sum vant, tá talan er um vinnulívið, verður bara annar parturin nevndur. Ongin hevur fót nákað fram um, at verkamaðurin eigur at vera við í viðgeranini av hesum máli, hóast tað hevur størri týdning fyrri hann enn nakran annan í samfelagnum. Hóast hann ikki er eftirspurdur, eigur hann at gera vart við seg í hesum máli.

Fakfelagini eiga at taka upp til viðgerðar hetta mál, og gera sær greitt hvat EEC frælsni hava at tyða fyrri føroysku arbeðarastættina. Hesi frælsi eru: friur og óskerdur niðurstøtur, fri kapitalflytan, og fritt at flyta verkamannin ur einum arbeðsplatssi í annað, ur einum landi í annað. Ongantið í søguni hevur tað tænt einum landi, at avgerðir tess verða tiknar uttan landamark, verða tiknar av fólki hvørs áhugamál als ikki samsvarar við áhugamál teirra, sum í landinum búgva. Vit siggja longu nú hvat hetta hevur at tyða. Her hugsi eg um samráðingarnar um avmarking av sildaveiðuni, um royndirnar at fáa føroyaflýgingina undir føroyski vald, um ófrælsa fiski-markspolitikkinn og kanska siggja vit hetta aftur um suttu tíð, á sioða skal takasi til oljuleitngarsóknirnar. Hetta eru alt vansar sum vit í dag hava møguleika at vinna á, men um tað eydnast at avreiða Føroyar til europeiska stórkapitalin, verða henda mannagongd staðfest við lóg, hon er tað berandi undir øllum EEC-politikk'num. Fyri suttum vórðu 150 arbeðsmenn á eini av størstu konservesfyrstøkuunum í Danmark sendir til hús, tí fyrstøka teirra torvði rævni. Rávoruprisurin var hægri innan EEC, vøran fór óvirkað av landinum. Minnst skulu vit, at tann vissa vit hava fingið fyrri at so fer ikki at gangast við okkara rávoru, fiskinum, er ein vána vissa, um tað kann skrivast vissa Dan'r vóru eisini í góðari trúgv aðrenn limaskapin. Longu í dag hevur danin fingið at vita, hvat tað var fyrri dáragerð hann gjørdi, tá hann ákvøddi fyrri EEC limaskapi. Okkum nýttist ikki at koma í somu trøngu støðu sum danir, tí sambært lóggávuveld okkara eru vit ikki limir í EEC, men skulu fáa høvi sjálvar til at avgera hetta, og tí verða vit at siga ja til ein offensivan fakfelagspolitikk og nei til EEC.

ARBÆIÐSTÓL
STOYPIGÓÐS
TIMBUR
BYGGITILFAR

KLAKKSVÍKAR
TIMBURHANDIL

PI. J. F. KJØLBRO

Telefon: 5148 - 5265
Telgr.: Kjelbro, Klaksvík
Telex 20